

РІШЕННЯ
Іменем України

Києво-Святошинський районний суд Київської області в складі головуючої судді Ковальчук Л.М., при секретарі Гуменній Ю.П., розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Товариства з додатковою відповідальністю «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» про захист прав споживачів, виплату пені, 3 % річних та інфляційних втрат, за зустрічним позовом Товариства з додатковою відповідальністю «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» до ОСОБА_1 про стягнення безпідставно отриманого страхового відшкодування,

В С Т А Н О В И В:

У лютому 2011 року ОСОБА_1 звернулась із позовом до Товариства з додатковою відповідальністю «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» про захист прав споживачів, виплату пені, 3 % річних та інфляційних втрат, посилаючись на те, що 25 грудня 2009 року Києво-Святошинським районним судом Київської області ухвалено заочне рішення за її позовом до ТДВ «Страхова Компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ», за яким з ТДВ «Страхова Компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» стягнуто 945 000 грн. страхового відшкодування.

В 2009 року їй була встановлена друга група інвалідності. Її життя та здоров'я було застраховане в ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ», яка відповідно до договору страхування зобов'язана в разі настання інвалідності та втрати працездатності виплатити компенсацію. Проте, не зважаючи на свій обов'язок сплатити страхове відшкодування ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» безпідставно відмовила у виплаті страхового відшкодування.

Користуючись своїм правом ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» подала апеляційну скаргу на рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області. За результатами розгляду якої 2010 року Апеляційний суд Київської області ухвалив постанову, якою апеляційну скаргу ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» відхилив, а Рішення суду першої інстанції залишив без змін.

2010 року Колегія суддів Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України своєю ухвалою від 26.11.2010 року по справі № св 10 відхилила касаційну скаргу ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ», а заочне рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області від 2009 року та ухвалу апеляційного суду Київської області 2010 року –залишила без змін.

На виконання рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області 00 жовтня 2010 року було відкрите виконавче провадження за виконавчим листом у справі № від 11.08.2010р., щодо стягнення з ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» страхової виплати у розмірі 945120,00 гривень.

Листом від 10.01.2011 року № Головне управління юстиції у області повідомило їй, що у наданий строк для добровільного виконання, рішення суду виконано не було та 12.10.2010 року державним виконавцем відповідно до ст. 46 Закону України «Про виконавче провадження»винесено постанову про стягнення з боржника виконавчого збору. На підставі викладеного, 01.11.2010 року державним виконавцем винесено постанову про арешт коштів боржника та виставлялись платіжні вимоги, але за ними кошти списано не було. 01.01.2011 року до відділу ДВС надійшла заява від ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» про те, що на її розрахунковий рахунок платіжним дорученням № 10 від 05.01.2011 року перераховано суму боргу у розмірі 945 120 грн.

ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» належним чином виконала свій обов'язок лише 2011 року, проте відповідно до Договору Страхування № від 2007 року мала виконати свій обов'язок 31 грудня 2008 року, оскільки, відповідно до п. 3.5, п. 3.6., Договору страхування Страховик приймає рішення

про виплату страхового відшкодування та виплачує страхове відшкодування протягом 25 робочих днів з дня отримання Страховиком заяви про страхову виплату та доданих до неї документів. Заява про страхову виплату та додані до неї документи надішли Страховику 26 листопада 2008 року.

Належною датою виконання Страховиком ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» свого обов'язку щодо виплати страхового відшкодування мало бути 31 грудня 2008 року, а не 05 січня 2011 року, як це було здійснено Страховиком. Страховик прострочив виконання свого зобов'язання на 735 днів.

Дані обставини встановлені заочним рішенням Києво-Святошинського районного суду Київської області від 25 грудня 2009 року у справі за №.

Відповідно до ст. 599 ЦПК України рішення суду не припиняє дію зобов'язання. Зобов'язання вважається виконаним належним чином виключно після належного виконання його боржником. Належне виконання зобов'язання по договору страхування № від 03 серпня 2007 року було здійснено Страховиком 05 січня 2011 року.

Відповідно до п. 1.1.3. укладеного Договору страхування Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати страхувальнику пені у розмірі 0,01% від належної до сплати суми за кожен день прострочення.

ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» прострочив виплату суми страхового відшкодування в розмірі – 945 000 грн. на 735 днів, тому відповідно до вказаної норми він повинен сплатити пеню в розмірі – 945 000 грн. $\cdot 0,01 \% \cdot 735 = 69\,457$ грн. 50 коп.

Відповідно до ст. 625 ЦК України боржник, який прострочив виконання грошового: зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Боржник прострочив виконання зобов'язання, щодо виплати страхового відшкодування в сумі 945 000 грн. на 735 днів, тому повинен сплатити 3% річних, за користування чужими грошима відповідно до ст. 625 ЦК України в сумі 57 550 грн. 50 коп., а сума інфляційних втрат відповідно до рекомендацій Верховного суду України (лист № 62-97р від 03.04.97) буде становити: рівень інфляції за 2009 рік (перший рік заборгованості: від 31 грудня 2008 року по 31 грудня 2009 року) становить 112,3, відповідно сума інфляційних втрат становить: $945\,000 \text{ грн.} \cdot (112,3 - 100) / 100 = 116\,235$ грн. Рівень інфляції за 2010 рік (другий рік заборгованості: від 31 грудня 2009 року по 31 грудня 2010 року) становить 109,1 відповідно сума інфляційних втрат становить: $945\,000 \text{ грн.} \cdot (109,1 - 100) / 100 = 85\,995$ грн. Загальна сума інфляційних втрат становить 202 230 грн.

З метою відновлення своїх прав вона була змушена звернутися за правовою допомогою, до фахівця в галузі права за яку було заплачено 2000 грн.

Вона є стороною договору страхування, яка отримує страхові послуги, тому є споживачем страхових послуг, й відповідно підпадає під дію Закону України «Про захист прав споживачів».

Враховуючи викладене, ОСОБА_1 просила стягнути на її користь пеню у розмірі 69 457 грн. 50 коп., стягнути 3 % річних за використання її коштів у розмірі 57 550 грн. 50 коп. та інфляційні втрати у розмірі 202 230 грн., стягнути на її користь витрати на правову допомогу у розмірі 2000 грн. та понесені судові витрати.

В жовтні 2011 року представник відповідач ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» подав зустрічну позовну заяву до ОСОБА_1 про стягнення отриманого страхового відшкодування, посилаючись на те, що 25 грудня 2009 року Києво-Святошинським районним судом Київської

області винесено заочне рішення за позовом ОСОБА_1 та стягнуто з Товариства з додатковою відповідальністю «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» 945000 грн. страхового відшкодування, 120 грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення.

На виконання постанови про відкриття виконавчого провадження державного виконавця ВДВС від 04.10.2010р., ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» платіжним дорученням № 10 від 05.01.2011 року перерахувало суму боргу у розмірі 945 120 грн.

Вищезазначена сума була стягнута на підставі рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області від 25 грудня 2009 року, яке залишене в силі Апеляційним судом Київської області та Верховним Судом України. Судом було встановлено, що 19 березня 2009 року страхова компанія направила листа, яким повідомила ОСОБА_1 про відмову у виплаті страхового відшкодування з тих підстав, що інвалідність була встановлена ОСОБА_1 після розірвання договору страхування. Оскільки нещасний випадок з ОСОБА_1 стався під час дії договору, що призвело до стійкої втрати працездатності, встановлення інвалідності відбулось після розірвання договору, але в межах одного року, тому підстав для відмови у проведенні страхової виплати у ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» не було.

Відповідно до умов договору п.7.1 страховими випадками визнаються: смерть застрахованої особи, яка настала внаслідок нещасного випадку; стійка втрата працездатності (встановлення інвалідності) внаслідок нещасного випадку; смерть застрахованої особи, яка настала внаслідок захворювання. А також визнаються страховими випадками події (в т.ч. встановлення інвалідності), якщо вони сталися протягом одного року з дня нещасного випадку, що мав місце під час дії цього договору, та підтверджені документами, які встановлюють причинно-наслідковий зв'язок між нещасними та страховим випадками.

Оскільки нещасний випадок з ОСОБА_1 стався під час дії договору, що призвело до стійкої втрати працездатності, встановлення інвалідності відбулось після розірвання договору, але в межах одного року, тому підстав для відмови у проведенні страхової виплати у ТДВ «СК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» не було.

Враховуючи викладене в зустрічній позовній заяві, ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» просив стягнути з ОСОБА_1 на користь Товариства з додатковою відповідальністю «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» 945 000, 00 гривень безпідставно отриманого страхового відшкодування та понести судові витрати.

У судовому засіданні представник позивача ОСОБА_1 позовні вимоги підтримав та просив позов задовольнити, проти зустрічного позову ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» заперечував у повному обсязі.

У судовому засіданні представник відповідача (позивача за зустрічним позовом) ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» проти позову ОСОБА_1 заперечував, зустрічний позов підтримав та просив його задовольнити в повному обсязі.

Ухвалою суду від 2012 року позовну заяву ОСОБА_1 в частині вимог про стягнення з Товариства з додатковою відповідальністю «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» 2 000 грн. витрат на надання правової допомоги залишено без розгляду на підставі вимог п. 5 ч. 1 ст. 207 ЦПК України.

Суд, вислухавши пояснення осіб, які беруть участь у справі, з'ясувавши дійсні обставини та давши оцінку зібраним в справі доказам, дійшов висновку, що первісний позов ОСОБА_1 підлягає задоволенню, у задоволенні зустрічного позову ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» слід відмовити з наступних підстав.

Судом встановлено, що 2007 року між Товариством з обмеженою відповідальністю «СТРАХОВА КОМПАНІЯ», як Страховиком, і ОСОБА_1, як Страхувальником, був укладений Договір особистого страхування №, відповідно до умов п. 1.1.3 якого Страховик зобов'язався при настанні страхового випадку здійснити страхову виплату у строки та в порядку, передбачені Правилами страхування та розділом 3 умов страхування, і несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати Страхувальнику пені у розмірі 0,01 % від належної до сплати суми за кожен день прострочення.

Відповідно до умов п. 3.5 Договору Страховик в особі Страхового агента Протягом 20 робочих днів з моменту одержання заяви про страхову виплату і документів, передбачених п. 3.3 умов страхування, приймає рішення про здійснення або про відмову в здійсненні страхової виплати, яке оформляється Страховим актом.

Відповідно до умов п. 3.6 Договору у разі прийняття рішення про здійснення страхової виплати, вона виплачується Страховиком в особі Страхового агента Застрахованій особі або Вигодонабувачеві (спадкоємцям Застрахованої особи) протягом п'яти банківських днів з моменту оформлення страхового акта відповідно до нижченаведеного механізму.

Встановлено, що заочним рішенням Києво-Святошинського районного суду Київської області від 2009 року, залишеним без змін ухвалою апеляційного суду Київської області від 2010 року, позов ОСОБА_1 до ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» про захист прав споживачів, стягнення страхового відшкодування задоволено. Стягнуто з ТОВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на користь ОСОБА_1 суму страхового відшкодування в розмірі 945 000 грн.

Ухвалою Колегії суддів Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 2010 року заочне рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області 2009 року та ухвалу Апеляційного суду Київської області від 2010 року залишено без змін.

Судом встановлено, що 4 жовтня 2010 року державним виконавцем відповідно до вимог ст. 24 Закону України «Про виконавче провадження» винесено постанову про відкриття виконавчого провадження.

Представник відповідача ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» пояснив, що кошти в сумі 945 120 грн. згідно рішення суду від 2009 року були перераховані на транзитний рахунок 29096827303499, що підтверджується платіжним дорученням № 10 від січня 2011 року.

Згідно довідки ПАТ КБ «Банк» вбачається, в 2011 року з рахунку 0000000000000 на рахунок НОМЕР_2 перерахована сума в розмірі 945 120,00 грн. на користь ОСОБА_1 4 лютого 2011 року вищевказана сума зарахована на кредитну картку НОМЕР_1 ОСОБА_1. Зі слів представника відповідача ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» вказаний рахунок кредитної картки заблокований на підставі постанови відділу Державної виконавчої служби Києво-Святошинського районного управління юстиції про арешт коштів боржника № від 08.02.2011 року, і тому у зв'язку з цим ОСОБА_1 до цього часу не отримала кошти.

Представник позивача ОСОБА_1 пояснив, що на даний час позивачка не отримала кошти згідно рішення суду від 2009 року в розмірі 945 000,00 грн. Рахунок на який була перерахована сума в розмірі 945 120,00 грн. їй не належить.

Відповідно до умов п. 1.1.3 Договору особистого страхування № від 03.08.2007 р. при настанні страхового випадку Страховик зобов'язаний здійснити страхову виплату у строки та в порядку, передбачені Правилами страхування та розділом 3 умов страхування, та несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати Страхувальнику пені у розмірі 0,01 % від належної до сплати суми за кожен день прострочення.

Згідно вимог ст. 526 ЦК України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог-відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Відповідно до вимог ч. 1 ст. 536 ЦК України за користування чужими грошовими коштами боржник зобов'язаний сплатити проценти, якщо інше не встановлено договором між фізичними особами.

Згідно вимог ч. 2 ст. 536 ЦК України розмір процентів за користування чужими грошовими коштами встановлюється договором, законом або іншим актом цивільного законодавства.

Згідно вимог ч. 2 ст. 625 ЦК України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Відповідно до вимог ст. 979 ЦК України за договором страхування одна сторона (страховик) зобов'язується у разі настання певної події (страхового випадку) виплатити другій стороні (страхувальникові) або іншій особі, визначеній у договорі, грошову суму (страхову виплату), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі та виконувати інші умови договору.

Згідно вимог п. 3 ч. 1 ст. 988 ЦК України у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату у строк, встановлений договором.

В порушення зазначених умов п. 3.6 Договору Страховик, ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ», сплатив кошти в розмірі 945 120,00 грн. лише 5 січня 2011 року, тобто з простроченням строку повернення коштів на 735 календарних днів від 30 грудня 2008 року по 21 січня 2011 року.

В зв'язку з цим сума індексу інфляції, яку повинен сплатити відповідач ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на користь позивача ОСОБА_1, становить з 31 грудня 2008 року по 31 грудня 2009 року: 112,3 % за 2009 рік, де за місяць інфляційні втрати складають 12,3, % (112,3-100), що в абсолютному значенні по відношенню до заборгованості за 2009 рік становить 945 000,00 грн. $\times 12,3 \% / 100 \% = 116\ 235,00$ грн. Сума інфляції за 2010 рік з 31 грудня 2009 року по 31 грудня 2010 року: 9,1 % (109,1-100), що в абсолютному значенні по відношенню до заборгованості за 2010 рік становить 945 000,00 грн. $\times 9,1 \% / 100 \% = 85\ 995,00$ грн.

Розмір інфляції становить: 116 235,00 грн. + 85 995,00 грн. = 202 230 грн.

Сума 3 % річних від простроченої суми становить 945 000 грн. $\times 735$ днів = 57 550 грн. 50 коп.

У зв'язку з порушенням умов п. 3.6 Договору Страховик, ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ», повинен сплатити ОСОБА_1 пеню на загальну суму 69 457 грн. 50 коп., виходячи з розрахунку: 0,01 % від суми 945 000 грн., що становить (945 000,00 $\times 0,01 \% \times 735 = 69\ 457$ грн. 50 коп.), прострочення виплати 945 000 грн. з 31 грудня 2008 року по 21.01. 2011 року (735 календарних днів).

Таким чином, Страховик Товариство з додатковою відповідальністю «СТРАХОВА КОМПАНІЯ»(відповідач) за Договором не виконав умов п. 3.6 Договору від 3 серпня 2007 року і не здійснив протягом 5 банківських днів виплату страхової виплати у сумі 945 000 грн. Страхувальнику ОСОБА_1

У позові ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» до ОСОБА_1 про стягнення безпідставно отриманого страхового відшкодування, суд відмовляє, оскільки, згідно вимог ч. 3 ст. 61 ЦПК

України обставини, встановлені судовим рішенням у цивільній, господарській або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлені ці обставини. Судом було встановлено, що заочним рішенням Києво-Святошинського районного суду Київської області від 2009 року, залишеним без змін ухвалою апеляційного суду Київської області 2010 року, позов ОСОБА_1 до ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» про захист прав споживачів, стягнення страхового відшкодування задоволено. Стягнуто з ТОВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на користь ОСОБА_1 суму страхового відшкодування в розмірі 945 000 грн.

Ухвалою Колегії суддів Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 2010 року заочне рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області від 2009 року та ухвалу Апеляційного суду Київської області від 2010 року залишено без змін.

Враховуючи викладене, суд дійшов висновку, що первісний позов ОСОБА_1 про захист прав споживачів, виплату пені, 3 % річних та інфляційних втрат підлягає задоволенню, у задоволенні зустрічного позову ТДВ «Страхова компанія «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» про стягнення безпідставно отриманого страхового відшкодування слід відмовити.

Керуючись ст. ст. 526, 536, ч. 2 ст. 625, 979, п. 3 ч. 1 ст. 988 ЦК України, ст. ст. 10, 88, 61, 209, 213-215, 218 ЦПК України, суд -

В И Р І Ш И В:

Позов ОСОБА_1 задовольнити.

Стягнути з Товариства з додатковою відповідальністю «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» на користь ОСОБА_1 69 457 грн. 50 коп. пені за прострочення виконання зобов'язання, 3 % річних від простроченої суми в розмірі 57 550 грн. 50 коп., 202 230 грн. суми боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції, а також 120 грн. понесених витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи.

У задоволенні зустрічного позову Товариства з додатковою відповідальністю «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» відмовити.

Стягнути з Товариства з додатковою відповідальністю «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» 1700 грн. судового збору в дохід держави.

Рішення суду може бути оскаржене в апеляційному порядку до апеляційного суду Київської області через Києво-Святошинський районний суд Київської області шляхом подання апеляційної скарги в 10-денний строк з дня проголошення рішення суду або шляхом подання апеляційної скарги протягом десяти днів з дня отримання копії цього рішення в разі відсутності в судовому засіданні осіб, які брали участь у справі, під час проголошення судового рішення.

Суддя

Ковальчук Л.М.